

Naar de finale !

Aan het einde van de voorrondes vroeg Hans Kelder (directeur topsport) mij om aan het einde van de week nog een verslag te schrijven voor het supportersblog.

Mijn antwoord was: alleen als onze jongens de finale halen krijg je wat van me. ik ben niet zo goed in slecht nieuws verhalen.

Vanaf het begin van de kwart finale tegen Italië was het voor mij al duidelijk dat ik vandaag mijn verslag moest gaan voorbereiden, al probeerde Italië met allerlei trucs dit nog te voorkomen.

Als eerste werden Duboin en Lauria positief getest en mochten niet meer mee spelen. Maar hier hadden ze wat op gevonden: binnen een dag waren er hier twee verse krachten ingevlogen en dat waren niet de minste. Antonio Sementa en het wonderkind Giovanni Donati.

Toch een voordeel als thuisland. Ik had eigenlijk wel een omgekeerde test willen zien hier. Waren die twee oudere wel positief?

Nog een vervelende bijkomstigheid was dat door omstandigheden zowel onze coach als captain ,Ton Bakkeren en Gert-Jan Ros hun taken moesten neerleggen. Gelukkig waren al onze spelers negatief getest, dus het probleem van nieuwe krachten in laten vliegen was bij ons niet aan de orde.

Wubbo en Agnes die het hele toernooi hier aanwezig zijn werden als coach en captain aangesteld en ik ben er van overtuigd dat we geen betere vervangers konden wensen. Een geluk bij een ongeluk.

Het werd op het einde nog wel even spannend, maar uiteindelijk werd Italië met 32 impen verschil naar huis gestuurd.

Voor ons als supporters is het halen van een halve finale heel belangrijk.

Haal je het niet, kan je naar huis. Speel je de halve finale en je wordt uitgeschakeld speel je toch nog om brons de laatste twee dagen.

Maar vanaf zitting 1 wisten we al dat Noorwegen geen kans had.

Bauke en Simon speelden zoals altijd top. Louk en Ricco kan je in deze wedstrijden gerust om een boodschap sturen, die hebben altijd een prima lijst en wat voor ons als supporters een genot om te zien was dat je ziet dat Berend en Joris enorm aan het groeien zijn in dit toernooi, dus we hebben gewoon drie hele goeie paren hier.

Met een voorsprong van meer dan 100 impen gaven de Noren gisteravond de pijp aan Maarten en konden onze jongens vanmorgen uitslapen.

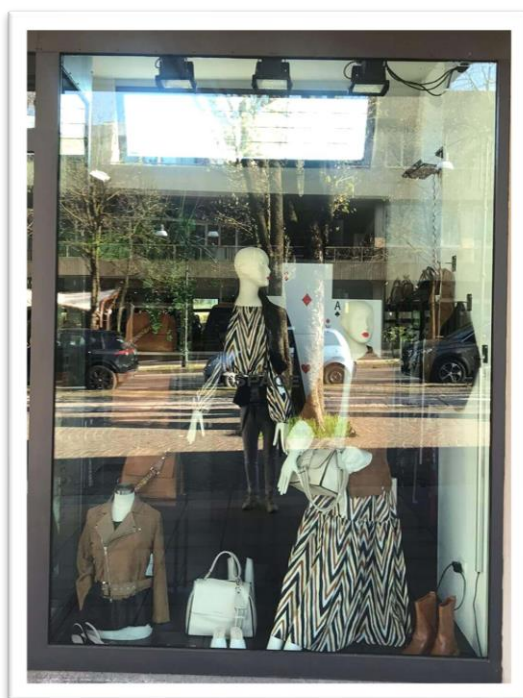
Uiteraard zijn we zeer benieuwd wie onze tegenstander gaat worden in de finale.

Voor ons zou het leuk zijn om tegen Zwitserland (Bas en Sjoert) te spelen, maar mocht het onverhoopt toch Amerika worden zie ik meer kansen voor een derde wereldtitel.

Rob Donkersloot

Stilgelegd

De dag begon heerlijk, de zon scheen en we hadden een prachtig programma voor de boeg. Het zou ook een hele spannende dag worden: de tweede dag van de kwartfinales. Voor Nederland nog drie rondes te gaan tegen Italië met een tussenstand van 85-85. Na het ontbijt liep ik door de Italiaanse straatjes van Salsomaggiore naar het Palazzo Congressi (speellocatie) langs de met speelkaarten versierde etalages in rood en zwart.

De sfeer rondom de speellocatie was opgewekt en vol verwachting. Ik had gisteren de sleutel geregeld van het “binnen balkon”, vanwaar je een prachtig zicht hebt op de grote speelzaal. Een fantastische plek voor een fotograaf. Klaas Jan testte met een lege speelzaal hoe hij de zaal het best in beeld kon brengen. Daarna liepen we naar buiten om te wachten op de spelers. Al snel bleek dat er coronabesmettingen waren en dat de wedstrijd een half uur werd uitgesteld. Het side event (NBO Trophy) ging wel van start, maar de kwartfinales nog niet. Na een half uur werd de wedstrijd nog een half uur uitgesteld en al snel bleek dat het programma vandaag verder werd afgelast. Nadere informatie zou volgen. We pakten onze spullen bij elkaar, sloten de deur van het balkon en kozen voor een Italiaanse cappuccino op een terras in de zon voor het Grand Hotel en een wandeling door het charmante stadje. In de loop van de dag werd bekend, dat het toernooi de volgende dag pas werd hervat en dat de wedstrijden van vandaag worden ingehaald. Dat betekent voor de spelers een extra zwaar programma, want ze moeten dan vier wedstrijden spelen in plaats van drie. Je wordt alleen nog toegelaten tot de speellocatie met een officiële negatieve testuitslag en hoe het verder gaat met de teams waarin positieve besmettingen zijn is nog niet bekend. Wel bekend is dat de NBO Trophy is gecancelled. We wachtten rustig af en houden jullie op de hoogte.

Berit van Dobbenburgh

Mondkapjes

Moe maar voldaan kruip ik in bed na een lange dag vol nieuwe ervaringen. Na een hele ruime halve reisdag arriveerden we om 15 uur in Salsomaggiore. Mijn collega Marc stond ons al op te wachten en had meteen tijd om ons rond te leiden door de speellocatie. In verband met de COVID maatregelen is er dit keer geen publiek welkom bij het WK, maar voor ons is er accreditatie geregeld, zodat we vrij kunnen rondlopen om foto's te maken. Klaas Jan was vanochtend vroeg teleurgesteld dat de spelers verplicht zijn om in Italië mondkapjes te dragen tijdens de wedstrijd, maar gelukkig lukt het om mooie beelden te maken. Prachtige ruimtes, mooi Italiaans licht en volle concentratie bij de spelers uit de hele wereld. De etalages van de winkels in Salsomaggiore zijn aangekleed in rood en zwart en in iedere etalage zijn kaarten terug te vinden. Heel bijzonder. In het gebouw is mijn netwerk minder goed, zodat het moeilijk is voor mij om de wedstrijd via internet te volgen die ongelooflijk spannend was vandaag en live de wedstrijden volgen in de zaal voelt voor mij heel ongemakkelijk. Ook al mag ik de speelzalen in, ik wil de spelers vooral niet storen of voor de voeten lopen. Na 3 rondes staan de Nederlanders gelijk met de Italianen (85-85). Na de wedstrijden verzamelen de teams zich langzaam voor het gebouw om uit te slaan, wat voor niet bridgers betekent dat het team de wedstrijd nabesprekt. Vanavond na het eten trof ik het Nederlandse Team aan in het hotel. Ze speelden ter ontspanning een kaartspel dat nog ingewikkelder is dan bridge en waar ik me maar niet meer in verdiept heb na deze dag.

Op naar morgen!

Berit van Dobbenburgh

Net tekort

Ik had het team zondagochtend bij het ontbijt de snelste route naar de kwartfinale ingeprent. Ze wisten allemaal precies de weg, alleen begonnen we in de verkeerde versnelling. In zijn achteruit ging de eerste wedstrijd tegen Polen met 0-20 verloren. Daarna volgde nog wel de geplande kleine overwinning tegen Amerika, met onder andere Chris Willenken aan boord. Chris won twee weken terug de Vanderbilt met Jan Jansma en is een echte wereldtopper. Het team weet nu ook dat je voor niemand bang hoeft te zijn en van iedereen kan winnen. Daarna de laatste wedstrijd tegen de Duitsers, die - ook volgens plan - stijf van de zenuwen stonden (want zij stonden op de streep voor kwalificatie). Die wonnen we dus ook ruim. We groeiden in het toernooi, wonnen acht van onze laatste tien wedstrijden dik, maar kwamen uiteindelijk toch net tekort doordat we nog niet stabiel genoeg bleken. Toch een verdienstelijke 11^e plaats op het WK; de captain is tevreden.

Nu gaan we Nederland-Italië volgen. Waarom Italië gekozen, en niet Noorwegen of USA1? Waarschijnlijk omdat Italië een sponsor (Hugony) aan boord heeft. Misschien ook wel omdat Lorenzo Lauria niet meer zo scherp lijkt. Hij ging down in een 4S gedubbeld terwijl Jan van Cleeff die maakte. In klaveren had je AV64 op tafel, en B1072 in de hand. Die moet je spelen voor vier slagen. Links van je heeft geopend dus die heer zit zeer waarschijnlijk goed. Communicatie is geen probleem. Bij Jan van Cleeff had links 1SA geopend, dus die kon geen singleton klaver hebben. Jan begon toch zorgvuldig met een kleine klaver uit zijn hand, en werd beloond toen die man stiekem op klaverheer-kaal 1SA bleek te hebben geopend. Lauria (bij hem was er 1R geopend) speelde slordig meteen klaverboer uit de hand, voor de heer en het aas, waarna Simon de Wijs met klaver 98xx ineens de downslag in handen had.

Succes heren!

Onno Eskes

Koffers pakken voor het WK Bridge

In oktober ontmoette ik per toeval Klaas Jan van de Weij (<https://klaasjan.photography/index>) in Inzell. Hij vertelde dat hij net foto's had gemaakt van het skiën en nu even in Inzell kwam om te kijken of er nog wat te fotograferen viel bij het schaatsen. Ik vroeg hem als sportfotograaf of hij wel eens Bridge gefotografeerd had in mijn missie om Bridge meer zichtbaar te maken in de media. Met ruim 75.000 aangesloten leden is de BridgeBond een middelgrote sportbond en qua Topsport behoren we al jaren tot de focussporten van NOC*NSF. Ook zijn we onderdeel van TeamNL. Van de Nederlandse teamsporten staat Nederland op 3 in het medailleklassement van NOC*NSF na Hockey en Korfbal, maar je leest er bijna nooit iets over in de media. Daar wil ik graag verandering in aanbrengen.

Ik nodigde Klaas Jan uit om mee te gaan naar het WK Bridge in Salso Maggiore. Tussen de wielerrondes door had hij tijd en we maakten de afspraak dat als Nederland zich zou plaatsen voor de kwartfinales, we samen naar Italië zouden vliegen. Vandaag om 18.30 uur werd bekend dat Nederland zich ruim geplaatst had, dus vliegen we morgen om 9 uur naar Milaan.

Ik ga mijn best doen om iedere dag een verslagje te schrijven van mijn ervaringen op het WK en neem jullie mee door de ogen van een recreatieve bridger. De afgelopen week heb ik me verdiept in de regels en mijn best gedaan om de voorrondes (Round Robin) te volgen en ik zal eerlijk zijn: gisteren appte ik naar onze Technisch Directeur Hans Kelder dat ik het ongeloofelijk spannend begon te vinden om Bridge te kijken 😊.

Een bridgeteam bestaat uit 6 spelers (3 paren). Je speelt altijd met je vaste bridgepartner. Het hoogste team is het Open Team. Dat betekent dat er zowel mannen als vrouwen in het team mogen zitten. Helaas zijn er maar heel weinig vrouwen die deel uitmaken van een Open Team. In Nederland hebben we geen vrouwen in het Open Team. Het maakt mij enorm nieuwsgierig hoe dat kan bij een denksport omdat ik denk dat fysieke verschillen hier geen rol spelen en ik kan het niet laten om die vraag steeds opnieuw te stellen. Blijkbaar is het niveau van de vrouwen lager dan dat van de mannen, maar ik heb behoefte aan nader onderzoek, wat helaas nog niet beschikbaar is.

De wedstrijdvorm die gespeeld wordt op het WK is viertallen. Iedere ronde spelen er twee van de drie paren. Het ene paar speelt in de Noord/Zuid lijn en het andere paar in de Oost/West lijn. Ze spelen precies dezelfde spellen, het ene paar in de "gesloten kamer" en het andere paar in de "open kamer". In de gesloten kamer mag echt niemand naar binnen,

behalve de arbiter (scheidsrechter). Een ronde bestaat uit 16 spellen. Van iedere spel wordt de score vergeleken en omgerekend naar Imp's en deze IMP's worden weer omgerekend naar Victory Points (VP's). Op één dag worden er meestal 3 rondes van 16 spellen gespeeld en soms 4. Voor iedere ronde mag je opnieuw kiezen welke paren je opstelt. Dit bepaalt de captain in overleg met de coach en in nauw overleg met de spelers. [Klik hier om de resultaten live te volgen.](#)

Tijdens het WK wordt er door het Open Team gespeeld om de Bermuda Bowl, door de Vrouwen om de Venice Cup, door de Senioren om de d'Orsi Cup en door het Mixed Team om de Wuhan Cup. Helaas was het Nederlandse Vrouwen Team niet geplaatst voor Het WK.

Nadat Nederland zich geplaatst had tijdens de WK kwalificatie in augustus, startte het WK op maandag 28 maart. Nederland heeft de afgelopen week 23 rondes van 16 spellen gespeeld en is vandaag als tweede geëindigd. Door naar de kwartfinales die morgen starten. Nummer 1 (Zwitserland) mocht kiezen tegen welke tegenstander (5 t/m 8) ze willen spelen in de kwartfinale, Zwitserland koos Engeland (nr5), Daarna mocht Nederland kiezen en koos Italië (nr 6). Een kwartfinale bestaat uit 6 rondes van 16 spellen en wordt over twee dagen gespeeld. De komende dagen houd ik jullie op de hoogte via onze website in mijn dagelijkse blogs en morgen ben ik ook aanwezig in BridgeTV De Basis vanuit Italië.

De afgelopen week speelden ook de senioren en het mixed team. Helaas hebben beide teams zich niet geplaatst voor de kwartfinales. Het seniorenteam eindigde als 15^e tijdens de Round Robin en het mixed team als 11^e.

Ik ga mijn koffers pakken, Tot morgen!

Berit van Dobbenburgh

Strijdplan

Ons dode vogeltje leeft weer. Mark Thiele begon het toernooi nog met de naweeën van Corona en was niet fit, maar donderdagochtend kwam ie fris aan het ontbijt en kondigde aan dat hij zich voor het eerst weer lekker voelde. Dat was te zien aan de scores: drie ruime overwinningen waarvan de vooral de laatste tegen Amerika (17-3) er mocht zijn. De zware nederlaag de volgende ochtend tegen titelkandidaat Italië was slikken. De blog schrijven stelde ik daarom maar even uit en ik stak al mijn energie in een peptalk die wonderbaarlijk goed werkte. Ik vertelde mijn team dat de rest van de dag Turkije, Israël en Egypte op het menu stonden, en dat ik bij het horen van die drie landen alleen maar aan een grillroom kon denken. Of mijn team maar even drie keer shoarma kon maken van de tegenstanders. Een rustige 80-50 tegen Turkije (17-3) werd gevolgd door een 16 tegen Israël en 18 tegen Egypte. Wat een team heb ik toch, die kan je om een boodschap sturen.

Vandaag (zondag) de dag van de waarheid. We staan 11e en moeten nog drie plekken stijgen. Ons plan is binnen schootsafstand van nr. 8 Duitsland te blijven en die Duitsers dan in de laatste wedstrijd (dubbele punten!) in de allerlaatste minuut te verslaan en zo de top acht binnen te sluipen. Briljant plan, dit kan toch niet misgaan?

**Onno Eskes
Gemengd team**

Groetjes uit Salsomaggiore!

Een weekje geleden zijn we via Duitsland en Zwitserland gearriveerd in Salsomaggiore.

Opvallend is het verschil in Corona-maatregelen in de verschillende landen. In Italië is het met afstand het strengst. Mondkapjes overal op en QR-codes worden veel gevraagd. Voor de spelers best wel vervelend want die spelen continue verplicht met mondkapjes op.

Wij als supporters mogen niet bij de spelers kijken en er is geen RAMA vanwege de Coronamaatregelen en derhalve zitten we in ons hotel met een aantal personen met elk een iPad en vaak nog een PC ernaast om alles te volgen. Een voetbalwedstrijd met 50.000 !! toeschouwers mag hier wel en de voetballers hebben natuurlijk geen mondkapjes op.

Eigenlijk verbazend dat je om een bridge-WK te volgen zoveel moeite moet doen. Wij vinden dat Nederland veel te weinig op BBO is terwijl we toch steeds bij de eerste drie staan. Het valt op dat Zwitserland en USA veel vaker op BBO zijn. Hoe wordt dit eigenlijk afgesproken? En eigenlijk zou je toch mogen verwachten met de huidige staat van techniek dat alle wedstrijden te volgen zijn...

Verder zijn alle bridge-Bobo's hier aanwezig. Ze vergaderen hier elke dag maar we hebben geen idee waarover. Wat meer openheid hierover zouden wij prettig vinden.

We verblijven in hetzelfde hotel als de spelers van het open team. Erg leuk! Ze spelen zeer goed op een enkel wedstrijd na. De stemming is uitstekend. We hebben helaas weinig zicht op de andere teams van Nederland. Zij verblijven in andere hotels en zijn nog minder op BBO.

Tot zover uit Salso,

Agnes Snellers

Ook wij (Koos Nobel en Kees Wulffele) zijn met de auto via Luxemburg en Zwitserland afgereisd naar Salsomaggiore.

De donderdag ervoor is Onno Eskes (captain van het mixedteam) bij mij in Hellevoetsluis langs geweest om zijn koffer aan ons mee te geven, omdat hij met de trein naar Salso afreisde.

Bij de grens van Zwitserland gaf dit een probleempje. Drie oude mannen en vier koffers die gaan we eens even vakkundig knippen en scheren.

Auto aan de kant, koffers binnenste buiten gekeerd, maar meer dan een pot sambal en twee sloffen shag van mij werd er niet gevonden. Het hotel waar we zitten is uitstekend, de speelgelegenheid is op 3 minuten lopen en ook de restaurantjes zijn redelijk op loopafstand. Zoals Agnes al zei, voor ons geen openingsceremonie en Ramazaal, maar we vermaken ons uitstekend met onze laptop en i-Pads in een zaaltje van ons hotel met deskundig commentaar van Wubbo. Koos is door ons ingehuurd met op zijn van Gaals Italiaans regelmatig wat drank aan te laten rukken. Dus eigenlijk vermaken we ons prima, maar toch hadden we onze mannen liever aan tafel willen supporteren. Op ieder toernooi waar Koos en ik bij aanwezig zijn is het onze sport om een chinees restaurant te vinden en ook deze keer is het ons gelukt.

Pasta's, Pizza's en al die andere deegballen zijn zeker niet verkeerd, maar een hap chinees op z'n tijd geeft ons toch meer vreugde en jolijt. Op dit moment staat ons open team derde en ondanks een wat ongelukkige 0-20 !! tegen Nieuw-Zeeland hebben we als supporter nog steeds alle vertrouwen in een derde wereldtitel voor Nederland.

Rob Donkersloot

De moed erin houden

Goed gemutst met de auto afgereisd naar Salsomaggiore. Het wordt mijn eerste officiële toernooi als captain. Het online Europees kwalificatie toernooi gaf in ieder geval vertrouwen, 1 ronde voor het einde van de Round Robin waren we al kampioen.

Hoe anders gaat het hier in Salso. Maar met een citaat van André Mulder : “Je kunt beter positief gestemd blijven, anders word je 2 keer chagrijnig”, houden we de moed erin.

Ik zit vrijwel het gehele toernooi met Gert-Jan Ros (captain Open Team) en Ton Bakkeren (coach Open Team) aan een tafeltje om de spellen online te volgen. Geen fijne mensen hoor, je hoort ze telkens roepen, weer 13 erbij, weer 6 erbij, mooi, tegenstanders 4 down gedubbeld, ze houden alle positieve scores voor zichzelf. Maar gekkigheid natuurlijk, fantastisch om te zien dat het Open team zo goed presteert. Onno Eskes (captain Mixed team) en ik trekken ons wel aan elkaar op.

Vanmorgen hadden we nog kans om ons te kwalificeren voor de knock out fase, maar een dikke nederlaag tegen IJsland gooide roet in het eten. We blijven de moed erin houden met nog 6 wedstrijden te gaan, waaronder USA1 en USA2, dus we hebben het in eigen hand 😊.

Het veld van de senioren telt veel ex-wereldkampioenen, die jongens kunnen echt wel bridgen. Als je bv. denkt met allen kwetsbaar dat je niet genoeg hebt om 3 ruiten te openen met V10-xx- HB10xxxx-xx heeft het nakijken. Vlot wordt 3SA geboden en gemaakt. Na een zwakke 2 ruiten opening beland je in 2 of 3 ruiten.

Salso is een vriendelijk dorp, beetje vergane glorie, maar veel vriendelijke Italianen. Elke avond een gezamenlijk etentje, georganiseerd door Loes Gosschalk. Zoals gezegd, de sfeer blijft uitstekend.

Ciao

Peter van der Voorden

Capitano Senior Team

Open Team op schema voor volgende ronde

Inmiddels zijn we over de helft van de Round Robin, waarin wordt bepaald welke acht teams naar de kwartfinale gaan. Op dit moment staat Nederland eerste en ligt dus goed op schema. Het belangrijkste doel in deze fase is een plaats bij de eerste acht, vervolgens om zo hoog mogelijk te eindigen. Dat geeft een betere uitgangspositie in de kwartfinale, want de eerste vier gekwalificeerden kunnen hun tegenstander voor de volgende rond kiezen (het hoogst geëindigde team mag als eerste kiezen, en zo verder).

Nederland is dus goed begonnen. Dat begin was nog wel even spannend, want een week voor het toernooi testten maar liefst drie spelers positief op Corona. Met lichte aanpassingen in het reisschema kwam dat nog net op tijd in orde (via een "van Gaaltje").

Het toernooi wordt gespeeld in Salsomaggiore, een plaats in de buurt van Parma. Het is een zeer aangenaam stadje met thermale baden, met een ietwat vergane glorie karakter. Het heeft een dolce vita sfeer, maar heeft zo te zien haar beste tijd gehad. Er staat wel veel leeg. Waaronder een voorheen ongetwijfeld prachtig grand hotel van (denk ik) rond de eeuwwisseling van de vorige eeuw. Jammer.

Iedereen is weer helemaal fit en is er goed voor gaan zitten. Er wordt gewoon goed gekaart. Dat hadden we natuurlijk wel verwacht, want het zijn goede bridgers en het zijn professionals. En ook belangrijk, de teamgeest is super. 's Avonds bij het diner worden de spellen van de afgelopen dag doorgenomen, in open en constructieve sfeer. Daarna worden de polsen nog even getraind voor de volgende dag met een potje bonken (een ander kaartspel, het blijven kaarters).

Tot nu gaat het dus prima. Maar het moet toch maar gebeuren. Doorgaan en de ogen op de bal houden.

Gert-Jan Ros

Captain Open team

De Jordaanse truc

Het Nederland Mixed team had een oorlog nodig om zich te plaatsen voor dit WK, dus met gemengde gevoelens reisden we af naar Italië. Maar goed, nu we hier zijn, proberen we het beste er van te maken. Dat lukt ons aardig, dat proberen. Voor de meeste spelers in het team is dit het eerste WK voor landenteams. Als captain sta ik na iedere wedstrijd klaar om onze paren op te vangen, en vaak verzuchten ze dan dat de tegenstanders het allemaal weer heel goed deden. Dan beloof ik direct te gaan googlen naar een WK voor bijgooiers volgend jaar. Dit is niet voor niets het echte WK: alle tegenstanders zijn goed. Hoop bekende namen ook. Tot nu toe spelen we redelijk maar we missen wat scorend vermogen zoals we dat bij het Open team zien. Als ik met Gert-Jan Ros en Peter van der Voorden achter BBO zit, dan klateren de 'imps uit het niets' gestaag Gert-Jans emmertje in, terwijl het bij mij angstvallig stil blijft. Indrukwekkend hoor, dat Open Team.

Doordat we op het laatste moment pas mee mogen doen, konden we geen hotel meer krijgen in Salsomaggiore zelf, dus we zitten nu in een albergo een dorpje verderop. Het wordt gerund door een oud Italiaans echtpaar en hun zoon. De nonna staat de hele dag in de keuken. Ze scheppen er een duivels genoeg in ons helemaal vol te stoppen met de heerlijkste gerechten uit de cucina tradizionale. Vier gangen. Ze komen langs met grote schalen pasta, vlees en vis, en als je vergeet op tijd 'basta' te zeggen, dan ligt er zomaar een piramide pasta tot je kin op je bord. En daarna komen ze doodleuk vragen of je nog een tweede bordje wil. Het wordt door hen erg gewaardeerd dat een aantal van ons daar geen nee tegen zegt. Intussen proberen ik zelf al dat eten een beetje te compenseren door steeds op de fiets naar Salso te gaan (het is behoorlijk heuvelachtig) en veel te padellen. We hebben een appgroep aangemaakt met alle padelspelende bridgers, en die breidt zich gestaag uit. Zo heb ik eindelijk een keer van Bocchi weten te winnen; dat was me met bridgen nog nooit gelukt. Vanmiddag met Thomas Bessis tegen Sjoert en Bas. Ook de Rimstedt broers kunnen een aardige bal slaan. Gisteren speelden we (bridge) tegen Jordanië en we meenden ons vooraf wel een grapje te kunnen permitteren over hun niveau. Dat bleek op het allereerste spel te worden bevestigd. De biedtray komt aan Renés kant van het scherm met een pas van Elly en een pas van de Jordaanse man. René wil iets bieden maar de vrouw houdt hem tegen en zegt dat zij zelf aan de beurt is. René legt geduldig uit dat het bieden toch echt met de klok mee gaat, en gaat eens zitten voor een eenvoudige overwinning. Was het een truc? Zou deze vrouw dat echt iedere wedstrijd op het eerste spel doen, om de tegenstander in slaap te sukkelen? Ze blijkt onverwacht handig in het bridgen met de klok mee, en na 16 spellen is de eindstand 56-18. Voor Jordanië. Toch knap voor een land met 250 bridgers.

We wachten dus met smart op wat meewerkende tegenstanders aan de bridgetafel, zodat we in het weekend alsnog de top acht binnen kunnen sluipen.

Onno Eskes

Captain Gemengd team